

PARK

PLATFORM FOR VISUAL ARTS

06.01 - 18.02 2024

REWRITING THE FUTURE

Dario D'Aronco

Frederique Jonker

Maaike Kramer

Anna Sandri

Amrith de Zoete

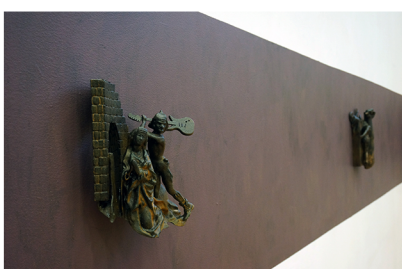
Een tentoonstelling samengesteld door gastcurator Niek Hendrix.

In het begin van de negentiende eeuw was het in de mode om een grot of ruïne in de tuin te hebben. Er bleek een tekort aan bestaande tuinen met mooie passende bouwsels, en dus werden ze gemaakt uit bijvoorbeeld kippengaas en cement. Deze kunstmatige constructies vervulden zo een verlangen naar een verleden dat nooit had plaatsgevonden.

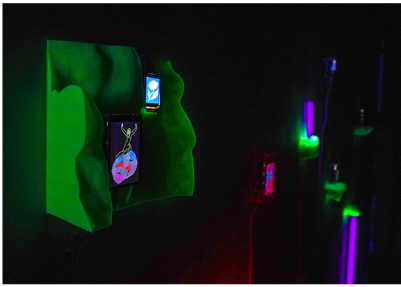
De afgelopen 10 jaar is er bij PARK veel getoond en er is tegelijk gekozen om dingen niet te tonen. De geschiedenis bepaalt daarmee de toekomst. Maar wat als ons beeld van dat verleden kunstmatig is, zoals de bouwsels uit de tuinen, kunnen we dan de toekomst herschrijven? 'Rewriting the Future' nodigt bezoekers uit om de tijd en onze perceptie ervan opnieuw te bekijken, waarbij de grenzen tussen verleden, heden en toekomst vervagen.

Dario D'Aronco
The Martyr of Satricum
beschilderde 3D-prints
en muurschildering

Dario D'Aronco
The Martyr of Satricum
beschilderde 3D-prints
en muurschildering
(detail)

Anna Sandri
*'Ovunque e sempre
proteggimi' (always
and everywhere bless
me)*
mixed media installatie,
LCD schermen, micro-
controllers, 3D prints,
UV-licht en acrylverf

Anna Sandri
*'[...]lone swimmers in
the surges grey'*
mixed media installatie,
unieke projectoren,
microcontrollers,
bakstenen, hars- en
kleireliefs.

Frederique Jonker
-Nog zonder titel
*-Language falls apart
above the sixth dimension*
-Rainmaker
-Cerulean
-40 days and 40 nights
-Merya's gambit
gemengde technieken

Maaïke Kramer
Muur/Fragment
520 x 360 x 500 cm
flexibel beton, houtlijm,
hout, malmateriaal en
latex

Amrith de Zoete
Koorddanser
automatiserings-
techniek

Amrith de Zoete
*Merrily: without
consideration of the
consequences act.1*
automatiserings-
techniek

Dario D'Aronco (1980) verbeeldt in zijn werk het verhaal van Maria Goretti, patrones van jonge meisjes en van de slachtoffers van aanranding en verkrachting. Opgegroeid nabij de plaats van deze legende, creëert D'Aronco wandsculpturen die op het eerste gezicht van brons lijken, maar in werkelijkheid 3D-geprinte samenvoegingen van diverse objecten zijn.

Anna Sandri (1995) is geïnteresseerd in iconografische en verhalende patronen met betrekking tot geloof, genade en wanhoop. In de bovenruimte heeft ze een totaalinstallatie gerealiseerd. Kleine LCD-schermen tonen gepixelde heiligenbeelden op glow-in-the-dark sokkels en blacklight.

In haar veelal grote doeken werkt **Frederique Jonker** (1991) met verschillende materialen en technieken door elkaar heen. Ze presenteert een intuïtieve samensmelting van schildertechnieken van verschillende tijdperken. Van primitieve handafdrukken tot airbrushtechnieken, haar werk biedt een vielseuete reis door tijd en ruimte.

Maaïke Kramer (1986) maakt objecten aan de wand en op de vloer. Door de eigenschappen van de ogenschijnlijk tegenstrijdige materialen te vermengen, maakt ze werken die niet zijn wat ze lijken. Maaïke Kramer's kunstmatige ruïne in PARK belichaamt ook een intuïtieve benadering. Haar proces van schets tot uitvoering is zichtbaar in deze fascinerende installatie.

Door observaties in en buiten fabrieken kopieert **Amrith de Zoete** (1997) materialen en technieken die gebruikt worden in de verwerkende industrie, herschept ze en past ze aan. Hij onthult de verschillende lagen van de kapelmuren van PARK en daarmee de geschiedenis van het gebouw zelf. Het andere werk zal langzaam in- en uitademen en daarmee de tijd een nieuw gevoel geven.